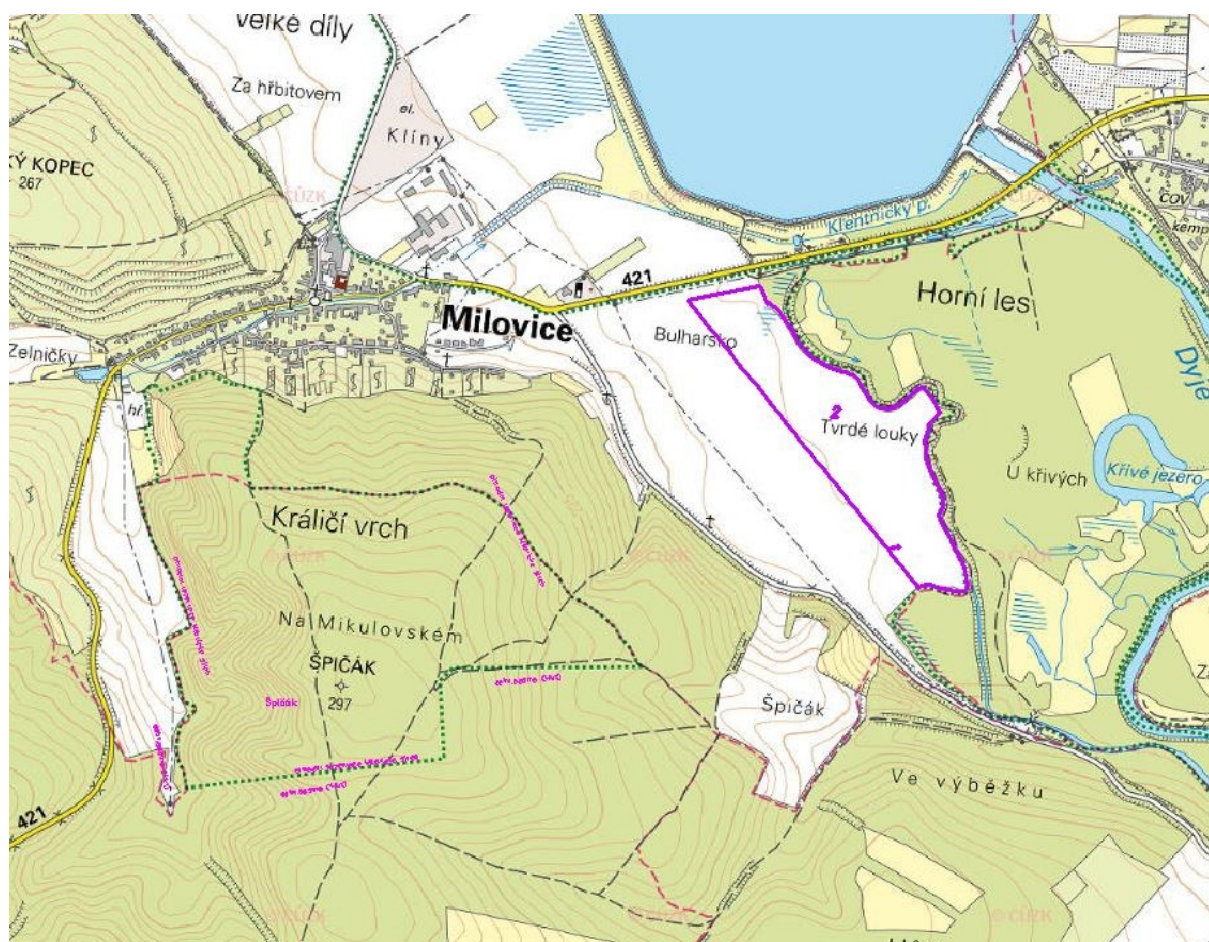

STUDIE OCHRANY, TVORBY A ZMĚNY VYUŽITÍ KRAJINY V ČÁSTI K.Ú. MILOVICE U MIKULOVA PROSTŘEDNICTVÍM PROCESU POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Zpracovali: Ing. Svatava Křížková
Ing. Michal Pochop

Brno, Listopad 2019

OBSAH:

1	Úvod	3
2	POUŽITÉ PODKLADY	3
3	PRŮZKUM ÚZEMÍ A ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU	5
4	CHARAKTERISTIKA PŘÍRODNÍCH PODMÍNEK.....	5
4.1	Klimatické podmínky	5
4.2	Hydrologické podmínky.....	6
4.3	Geomorfologické a geologické podmínky	8
4.4	Půdní podmínky.....	9
5	Popis území.....	11
5.1	Popis území, geografické umístění	11
5.2	Reliéf území	12
5.3	Krajinný ráz.....	12
5.4	Geobiocenologická diferenciacie území.....	12
5.5	Vymezení skupin geobiocénů	12
5.6	CHRÁNĚNÁ KRAJINNÁ OBLAST PÁLAVA	13
5.6.1	Národní přírodní rezervace Křivé jezero	15
5.7	NATURA 2000	17
5.8	CHKO, zóny odstupňované ochrany přírody	20
5.9	Územní systém ekologické stability.....	22
6	Hospodářské využití území, vliv na životní prostředí	25
6.1	Charakteristika zemědělské výroby.....	25
6.2	Specifické zájmy v území	25
7	Vyhodnocení výsledků terénních průzkumů	26
7.1	Průzkum krajiny a přírody	26
7.2	Vodní eroze.....	27
7.3	Vyhodnocení současné trvalé vegetace ve vztahu k ekologické stabilitě a krajínotvornému významu	29
8	NÁVRH MOŽNÉ SMĚNY VLASTNICKÝCH PRÁV V RÁMCI JPÚ	30
9	Závěr	36

1 ÚVOD

Účelem návrhu změny struktury a využití území, případně přírodě blízkých opatření je zachování krajinného rázu a zvýšení biodiverzity v části CHKO Pálava.

V prostoru lokality Bulharsko – Tvrdé louky v posledních letech dochází k výraznému podmáčení části zemědělské půdy užívané jako pole, na kterém hospodaří ZD Bulhary. Orgány ochrany přírody zde opakovaně řeší s hospodářícím zemědělským subjektem náhradu škody či vzniklou újmu na zemědělském hospodaření, ke kterým dochází v podstatě každoročně, zejména v jarním období. Zamokření pole způsobuje kombinace více faktorů, jedním z nich je i činnost bobra evropského na přilehlém vodním kanále. Situace je zde složitá, lokalita se nachází v bezprostřední blízkosti zmíněné rezervace, vodní kanál tvoří její hranici a část ochranného pásma rezervace zasahuje také na zmíněné pole. Možnosti čištění vodního kanálu a tím i zasahování do biotopu bobra evropského, který je zvláště chráněným živočichem, jsou v tomto případě velmi omezené a k podmáčení pole bude pravděpodobně docházet i nadále. NPR Křivé jezero je území s nejvyšším stupněm územní ochrany a bobr evropský je silně ohroženým druhem živočicha, proto jsou všechny zásahy v této lokalitě velmi problematické a z pohledu ochrany přírody nevhodné. Užívání pozemků v této lokalitě k intenzivnímu polnímu hospodaření není vhodné ani z pohledu dotčení vodního režimu NPR Křivé jezero chemickými látkami běžně používanými v zemědělství při pěstování polních plodin.

Cíle:

- komplexní kritická analýza faktorů ovlivňujících proces pozemkových úprav v zájmovém území,
- analýza proveditelnosti navržených opatření procesem jednoduché pozemkové úpravy,
- zvýšení informovanosti a vyhodnocení zájmu a stanoviska dotčených účastníků o plánovanou pozemkovou úpravu,
- poskytnutí podkladu pobočce Krajského pozemkového úřadu v Břeclavi pro tvorbu zadávací dokumentace pozemkové úpravy.

Na základě výsledků studie bude zřejmé, s jakými limity a riziky je třeba v procesu plánované pozemkové úpravy ze strany pozemkového úřadu a zpracovatele počítat.

2 POUŽITÉ PODKLADY

Při řešení studie byly použity základní písemné a mapové podklady uvedené v následujících odstavcích.

Písemné podklady:

- 1) Dokumentace KoPÚ k.ú. Miovice
- 2) Ochrana zemědělské půdy před erozí. (Janeček, M. a kol. , VÚMOP, v.v.i., Praha 2007. 76 s.)
- 3) Doporučený systém protierozní ochrany v procesu komplexních pozemkových úprav. (Metodika č. 19, VÚMOP Praha, 1995. 55 s.).
- 4) Atlas podnebí ČHMÚ.
- 5) Hydrologický atlas ČHMÚ.
- 6) Hydrologická směrnice pro výpočet odtoku na malých povodích.
- 7) Komplexní průzkum půd – Průvodní zpráva, VÚMOP Praha.

Mapové podklady:

- 1) základní mapa 1 : 10 000 – standardní a digitální ZABAGED,
- 2) státní mapy odvozené SMO-5 1 : 5 000,
- 3) digitální mapy BPEJ 1 : 5 000,
- 4) mapy KPZP 1 : 10 000,
- 5) mapa Stabílního katastru z 1. pol. 19. století, letecké snímky z 50. let 20. století, ortofotomapy,
- 6) digitální mapy registru produkčních bloků LPIS,
- 7) Územní plán obce Milovice

3 PRŮZKUM ÚZEMÍ A ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU

Řešené území bylo vymezeno v lokalitě Bulharsko a Tvrdé louky v k. ú. Milovice viz přehledná mapa.

V území byly shromážděny a vyhodnoceny mapové podklady a popisné informace, údaje byly aktualizovány na základě terénních pochůzek.

Zájmové území se nachází ve východní části okresu Břeclav, jižně od vodní nádrže Nové Mlýny – dolní a asi 40 km jižně od krajského města Brna.

Zájmové území severní hranou přímo navazuje na NPR Křivé jezero, které je součástí CHKO Pálava. Dle Katastru nemovitostí a ortofota se zde nachází orná půda, ale je vidět, že půda v této lokalitě je zamokřená a těžko obhospodařovatelná.

4 CHARAKTERISTIKA PŘÍRODNÍCH PODMÍNEK

4.1 Klimatické podmínky

Území náleží do velmi teplé oblasti (klimatický region VT) s následujícími charakteristikami:

Počet dnů s teplotou 5°C a víc	230 – 240
(začíná v Dyjskosvrateckém úvalu kolem 20. března končí kolem 10. listopadu)	
Počet dnů s teplotou 10°C a víc	170 – 180
(začíná mezi 17. a 20. dubnem)	
Počet dnů s teplotou 15°C a víc	60 – 70
(objevují se v druhé polovině května a trvají téměř do poloviny září)	
Počet ledových dnů	30 a více
Průměrná roční teplota	9,5°C (Mikulov)
Srážkový úhrn za vegetační období	300 – 350 mm
Průměrný srážkový úhrn	512mm (Mikulov)

Celý okres Břeclav má velmi teplé suché podnebí s velmi dlouhým a velmi suchým létem. Přechodné období je krátké s teplým jarem a podzimem. Zima naproti tomu je velmi krátká, reletivně teplá, suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Dlouhodobé teplotní údaje byly převzaty z meteorologické stanice v Lednici na Moravě.

Průběh ročních teplot v jednotlivých měsících za období let 1901 – 1950 měly tento průběh:

(pozorovací stanice Lednice na Moravě)

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	roční Ø
teplota [°C]	-1,7	-0,5	4,1	9,3	14,5	17,3	19,2	18,1	14,2	9,0	3,9	0,0	9,0

Průměrná roční teplota se pohybuje kolem je 9,0°C. Nejnížší průměrná měsíční teplota je v lednu – 1,7 °C, nejvyšší průměrná teplota je v červenci 19,2 °C.

S rostoucí nadmořskou výškou dochází k poklesu teploty a k růstu množství atmosferických srážek obzvláště na návětrných svazích.

Konfigurace terénu je příznivá pro vznik radiačních teplotních inverzí za bezvětrného počasí. V údolích těžší studený vzduch klesá podél svahů a vytváří tzv. jezera chladného vzduchu, nad se pak nalézá lehčí teplejší vzduch.

Dlouhodobé srážkové údaje byly převzaty z meteorologické stanice v Lednici na Moravě (1901 – 1950) a ze stanice Bulhary (1951 – 1980)

Atmosférické srážky v jednotlivých měsících za období let 1901 – 1950 měly tento průběh:

(srážkoměrná stanice Lednice na Moravě)

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	roční Ø
srážky [mm]	28	26	27	37	54	60	70	59	43	44	41	35	524

Atmosférické srážky v jednotlivých měsících za období let 1951 – 1980 měly tento průběh:

(srážkoměrná stanice Bulhary)

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	roční Ø
srážky [mm]	30	29	31	39	55	74	65	57	35	35	40	34	524

Z porovnání obou tabulek vyplývá, že dlouhodobý roční srážkový úhrn je v obou případech stejný. Obě hodnoty jsou pod úrovní celostátního orůměru, který činí 728 mm.

4.2 Hydrologické podmínky

Dle klasifikace území České republiky na povodí moří (úmoří) a jednotlivých vodních toků (zavedené v roce 1965 viz publikace ČHMU Hydrologické poměry ČSSR) zájmové území spadá do Povodí Dunaje - č. hydrologického pořadí povodí 4. Údaj 4-17-01 představuje číslo hydrologické pořadí hlavních povodí (dále se dělí na pramenné úseky toku, které za toto číslo přidávají pomlčku a trojici čísel (např. 4 – 17 – 01 – 011).

Povodí Dunaje - zahrnuje jižní příhraniční oblasti Čech celou střední a jižní Moravu s hlavními toky Morava a Dyje

Stav vody na toku k datu 16.11.2004 :

Tok	Stanice	Stav (cm)	Průtok (m3/s)	Teplota vody
Dyje	Nové Mlýny	283	30.0	6.6

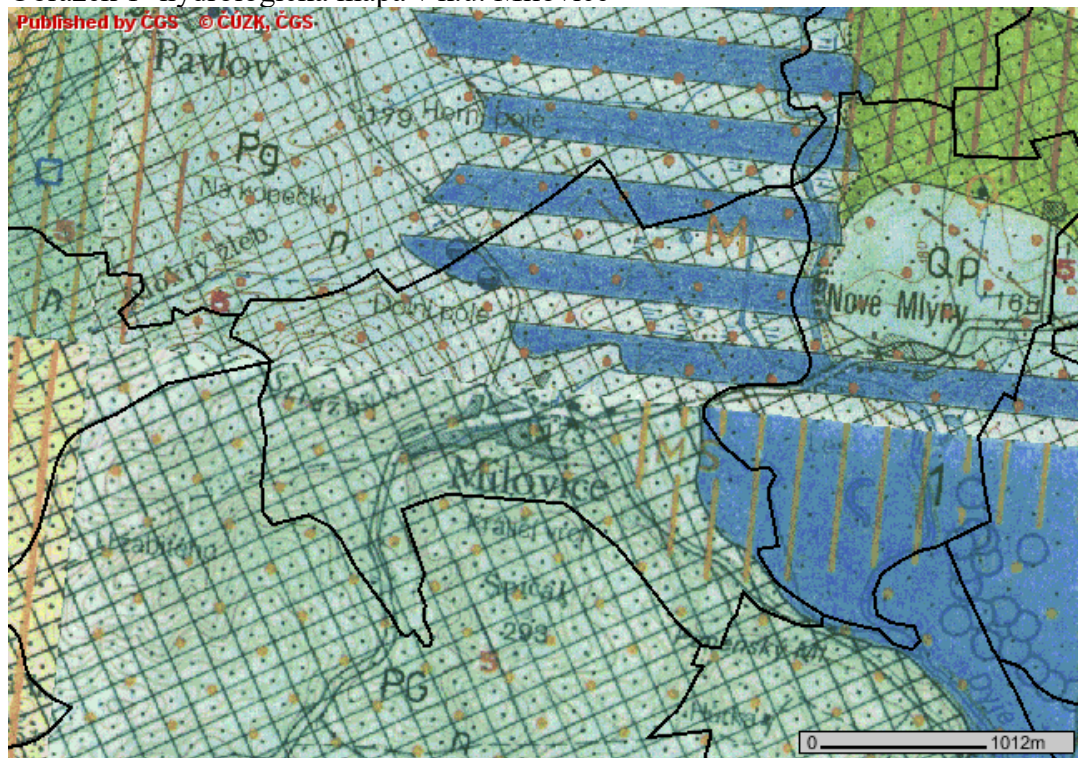
Charakteristika povrchových vod :

Zájmové území, jak již bylo řečeno, je odvodňováno do Dyje. Lze předpokládat vysoký odnos pevného materiálu v toku. Z širšího pohledu je území možno zařadit do oblasti v republice nejméně vodné se specifickým odtokem 0 – 3 l.s.m3 s nejvodnatějšími měsíci únorem a březnem. Povrchový odtok je silně kolísající, což je dáno malou retenční schopností území (Vlček, 1971). Hustota drenážní sítě se pohybuje v rozmezí 0 – 2 km toků na 1 km2.

Charakteristika podzemních vod :

Charakteristické střídání propustných drcených pískovců a slepenců s nepropustnými nebo málo propustnými pelity (slínovci, jílovci). Vzniku významnějších zásob podzemních vod brání malá rozloha propustných vrstev jak vertikálním, tak i horizontálním směru a oblast paleogénu je na vodu rovněž chudá. Vápenec bradel jsou jen zčásti zkrasovatělé a vzhledem k jejich malé rozloze, vyvýšené poloze a celkovému tvaru horninových čoček se v nich nevytvářejí významné zásoby vod. V celkovém měřítku lze konstatovat, že průměrné hodnoty specifického odtoku podzemních vod jsou velmi nízké a činí méně než 0,3 l.s.km², zásoby podzemních vod jsou doplňovány pouze sezónně a prameny dosahující maximální vydatnosti v březnu až dubnu, minima v září až listopadu (Kříž, 1971).

Obrázek 1- hydrologická mapa v k.ú. Milovice

4.3 Geomorfologické a geologické podmínky

Reliéf je základní složkou krajiny, která rozhoduje o jejím vzhledu, současně odráží její geologickou stavbu a podstatně ovlivňuje celkovou dynamiku a energetickou bilanci krajiny. Na území okresu je možno z hlediska výškové členitosti rozlišit nížinný reliéf, nacházející se především v Dyjskosvrateckém a Dolnomoravském úvalu, pahorkatinný reliéf, zaujímající největší plochy ve Středomoravských Karpatech, Dunajovických vrších a Milovické pahorkatině a konečně vrchovinný reliéf plně vyvinutý pouze v Pavlovských vrších.

Dolnomoravský úval je ve směru V-Z propojen s s Dyskosvrateckým úvalem tzv. Věstonickou bránou. Osou území je údolní niva Dyje. Její nejzápadnější část je zatopena VD Nové Mlýny. Severně se zvedají Pouzdřansko - Šakvické kopce. Protáhlá Popicko - Rakvická sníženina je odděluje od úpatí pahorkatiny Žďánického lesa.

Ke **Středomoravským Karpatům** patří jižní okraje Žďánického lesa.

Krajinnou dominantou jsou nesporně **Pavlovské vrchy**. Základním rysem jejich reliéfu je kontrast mezi tvrdým skalním reliéfem jurských vápencových bradel a měkkým reliéfem na flyši. Vápencová bradla se směrem k jihu zmenšují – Děvín, Kotel, Stolová, Turola a Svatý kopeček. Vzájemně jsou odděleny sedly a soutěskami na tektonických poruchách. Na úpatí Pavlovských vrchů se často vyskytují sesuvy. Směrem východním se prostírá Milovická pahorkatina, dosahující Vysokým rohem výšky 310m.

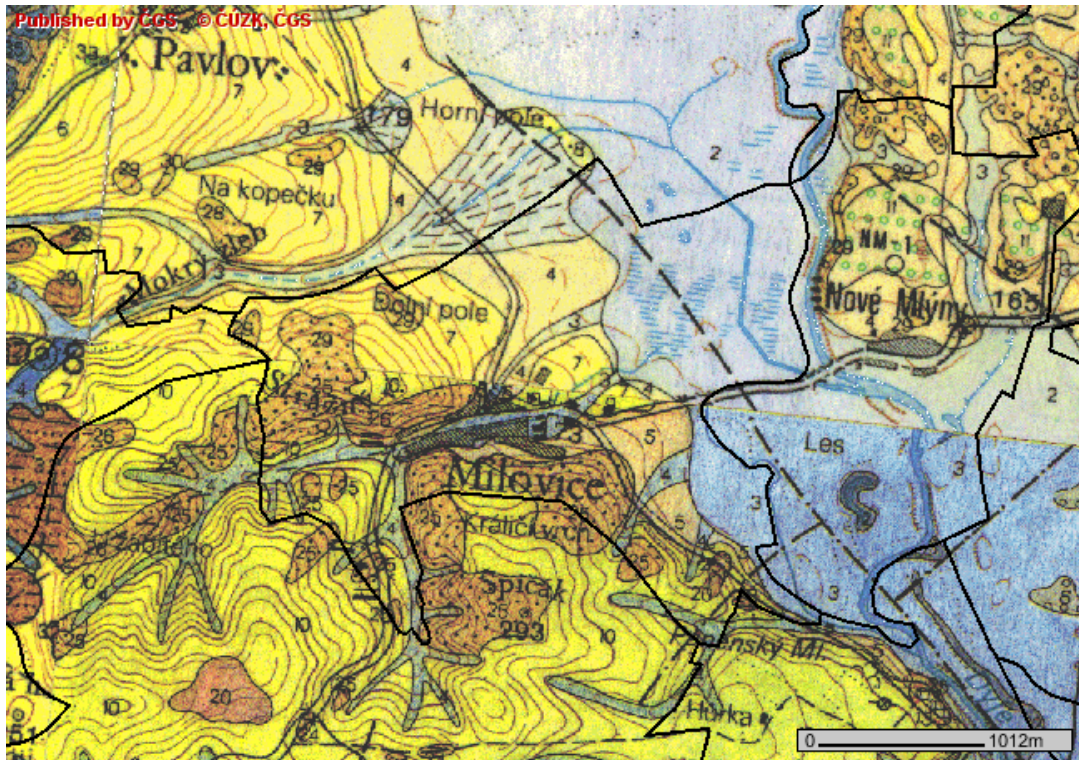
Zájmové území je tedy součástí karpatské soustavy, která je zastoupená západním úsekem flyšového pásma vnějších Západních Karpat a karpatskými neogenními pánvemi. Z geologického hlediska (Buday et. Al., 1967) je flyšové pásmo v daném území zastoupeno žďánickou jednotkou s paleogenními horninami.

Paleogenní sedimentární formace vznikly v teplém starotřetihorním moři a na rozhraní starších (paleogén) a mladších (neogén) třetihor byly vyvrásněny ze sávké fáze karpatské orogeneze. Později došlo k dalšímu nasunutí přibližně tisíc metrů mocného flyšového souvrství, vč. vápencových čoček, nad mladé miocenní uloženiny. Toto souostroví bylo posléze rozlámáno příčnými zlomy a sledován i sníženinou Soutěsky. V teplém klimatu pozdních třetihor docházelo k intenzivnímu zarovnání a odnosu. Období zarovnání bylo narušováno tektonickými zdvihy jednotlivých ker a zarovnané povrchy se tak dostávaly do různých nadmořských výšek.

V chladnějším období čtrtohor (pleistocén) probíhalo intenzivní rozčleňování povrchu působením tekoucí vody na jedné straně, zatímco účinkem zarovnávání na věčně zmrzlé půdě vznikla nepřiměřeně široká, asymetrická mírně ukloněná údolní dna. Mrazovým zvětřováním byly narušovány vypreparované vápencové útvarry bradel. Svahy byly překryty až několik metrů mocnými sprašovými pokryvy. Nejmladší holocenní uloženiny jsou zastoupeny deluvioflaviálními a fluviálními uloženinami údolních dnů, naplavovaných kuželů a říčních niv (Havlíček, edit., 1988, Stráník, edit., 1987).

Obrázek 2 - geologická mapa v k.ú. Milovice

4.4 Půdní podmínky

Vznik půd je ovlivňován různou kombinací půdotvorných faktorů. K nejdůležitějším z nich patří klima a půdotvorný substrát. Klima ovlivňuje pedogenetické pochody srážkami a teplotou. Na nich závisí i množství vody, které do půdy proniká. Zrnitostně těžká a konzistenčně tuhá spodina způsobuje malou vodopropustnost a v důsledku toho převládání svrchních vrstev půdních profilů. U zrnitostně středně těžkých a zvláště pak u zrnitostně lehčích půd působí větší množství srážek příznivě. Také svažitosť terénu ovlivňuje genezi půd tak, že na svazích se projevuje různý stupeň vodní eroze. Velmi důležitým půdotvorným faktorem jsou živé organismy.

Teritoriální diferenciacie půdního pokryvu flyšové části zájmového území je poměrně nízká vzhledem k relativně značné stejnorodosti půdotvorného substrátu (hlinité zvětraliny flyšových hornin, spraše, sprašové hlíny, hlinité svahoviny). Výjimku tvoří zrnitostně rozmanitější fluvialní a deluviofluvialní uloženiny na údolních dnech a lehčí zvětraliny paleogenních pískovců nedaleko výchozů, flyšových pískovců. Půdní pokryv zájmového území jeví náznak stupňovitosti: černozem typická – černozem ilimerizovaná - hnědozem s četnými místními odchylkami obvykle na dnech neprotékaných údolí. Na fluvialní sedimenty protékaných údolí a zejména nivy Dyje jsou vázány oglejené fluviosoly.

Charakteristika zastupujících skupin půd :

Skupina půd převážně černozemního charakteru

Do této skupiny patří všechny černozemě, včetně vlhčích s hlubokými humusovými horizonty s různým zrnitostním složením. Ke skupině černozemí byly přiřazeny i půdy podobné, jak po stránce obsahu a kvality humusu, zrnitostního složení a vláhových poměrů nebo vrstevnatosti substrátu, tak i po stránce stejné sklonitosti a půdotvorného substrátu. Do HPJ 05 patří i nivní půdy mající v podloží šterkopískovou terasu (v období sucha výsušné). V HPJ 08 jsou soustředěny půdy na spraších,

sprašových pokryvech nebo svahovinách, a to s podloží těžkých substrátů (slínů, flyše) s plošnou erozí.

V této skupině se nevyskytuje větší skeletovitost, pokud existuje, má původ v terasovitých štěrcích nebo je původu flyšového. Výskyt půd černozemního typu je soustředěn ve velmi teplých klimatických regionech.

Východní část zájmového území leží v geomorfologickém podcelku IX A-1 A Pavlovské vrchy, celku IX A-1 Mikulovská vrchovina, která je součástí podsoustavy Jihomoravské Karpaty, soustavy Vnější západní Karpaty, provincie Západní Karpaty. Západní část území obce leží v okrsku VIII A-1 D-e Dunajovická sníženina, podcelku VIII A-1 D Dunajovické vrchy, okrsku VIII A-1 Dyjsko-svratecký úval, který je součástí vně karpatských sníženin.

Tab. č. 1: Geomorfologické členění – Katastrální území Perné (dle VÚKOZ, 2007)

Provincie	Subprovincie	Oblast	Celek	Podcelek	Okrsek
Západní Karpaty	Vnější západní Karpaty	Jihomoravské Karpaty	Dunajovická sníženina	Dunajovické vrchy	Dyjsko-svratecký úval
Západní Karpaty	Vnější západní Karpaty	Jihomoravské Karpaty	Mikulovská vrchovina	Pavlovské vrchy	

Vyskytují se zde 3 typy georeliéfu. Západní část je charakteristická sníženinami kotlinového a průchozího typu. Nejnižší položený je severozápadní okraj k.ú., 184 m n. m. Východní část tvoří plochá vrchovina na flyši v úpatní poloze. Z ní v severovýchodní části vystupují vápencová bradla s nejvyšším vrcholem katastrálního území, Obora (483,3 m n m). Do katastrálního území významně zasahují také severozápadní svahy pod Stolovou horou (458,5 m n m).

Půdotvorný substrát v katastrálním území tvoří deluviální hlinitopísčité sedimenty, deluviální hlinitokamenité sedimenty, deluviofluviální hlinitopísčité sedimenty, karbonátové svahoviny, slinité jíly a slíny a jejich svahoviny, prachovce, spraše.

V oblasti Pavlovských vrchů se vyvinuly krasové fenomény. Z nerostů zde byly nalezeny kalcit, sádrovec, ligonit. Z nerostných surovin se v zájmovém území vyskytují ložiska glaukonického pískovce, ernstbrunnské a litotamniové vápence Pavlovských vrchů a užitková voda krasového typu. Na severozápadě území, v oblasti sníženin, se vyskytuje významné ložisko zemního plynu.

Pedologické poměry

Nejčastějším půdním typem v katastrálním území Perná jsou černozemě a pararendziny. V centrální části se jedná o černozem pelickou, v nejzápadnější části je to černozem černicová. Zrnitostně jsou to půdy těžší střední až těžké.

V severní, východní a jižní části území, kde již rovina přechází do svahů, je obvyklá černozem typická. V horních částech svahů se vyskytuje černozem degradovaná, přecházející do pararendzin. Zrnitostně jsou tyto půdy střední až těžké, s příměsí vápencového skeletu.

Na severovýchodě a jihovýchodě území, převažují rendziny s vápencovým skeletem. Na skalách přecházejí v litozemě, na hlubších zvětralinách a při sprašové příměsi v pararendziny. Půdy jsou zde silně bazické, skeletnaté a vysychavé (mapa půd ČR, 1995; SCHKO Pálava, 2006; Culek a kol, 2003).

Vzhledem k značné vertikální členitosti reliéfu je území obce Perná ohroženo vysokou intenzitou eroze půdy (SCHKO Pálava, 2006).

Zastoupení BPEJ:

Bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ) jsou výchozím podkladem pro ochranu zemědělského půdního fondu. V zájmovém území jsou nejčastější BPEJ 07201,07001, 05800, 06300.

58 Fluvizemě glejové na nivních uloženinách, popřípadě s podloží teras, středně těžké nebo středně těžké lehčí, pouze slabě skeletovité, hladina vody níže 1 m, vláhové poměry po odvodnění příznivé

63 Černice pelické glejové i karbonátové na nivních uloženinách, jílech a slínech, těžké a velmi těžké, bez skeletu, nepříznivé vláhové poměry v důsledku vysoké hladiny spodní vody

70 Gleje modální, gleje fluvické a fluvizemě glejové na nivních uloženinách, popřípadě s podloží teras, při terasových částech širokých niv, středně těžké až velmi těžké, při zvýšené hladině vody v toku trpí záplavami

72 Gleje fluvické zrašelinělé a gleje fluvické histické na nivních uloženinách, středně těžké až velmi těžké, trvale pod vlivem hladiny vody v toku

5 POPIS ÚZEMÍ

5.1 Popis území, geografické umístění

Katastrální území obce Milovice se nachází v Jihomoravském kraji. Z jižní strany sousedí s městem Mikulov na Moravě, z jihozápadní strany s okresním městem Břeclav a na severní straně se nachází město Hustopeče. Celková rozloha katastrálního území (uvedena v katastru nemovitostí) je cca 653,5390 ha, z toho v zemědělském půdním fondu je 399,1782 ha, tj. cca 61,08% celkové výměry, výměra vodní plochy je 110,5140 ha, tj. cca 16,91% celkové výměry, lesní pozemky zabírají 67,2063 ha, což je 10,28 % celkové výměry, výměra ostatní plochy činí 67,3403 ha, což je 10,30 % celkové výměry a konečně výměra zastavěné plochy činí 9,3002 ha, což je 1,42% celkové výměry.

Obec Milovice je ze severovýchodní strany lemovaná Klentnickým potokem, severozápadní část katastrální hranice prochází nádrží Nové Mlýny, směrem k jihu přechází přes státní silnici a dále Mlýnským potokem. Jižní a východní hranice katastrálního území prochází lesním komplexem. Na jihovýchodní straně katastrální hranice opět přechází přes státní silnici. Zastavěná část katastru se je situována do středu katastrálního území přičemž se nedotýká katastrální hranice. Tvar katastrálního území je dosti členitý. Celkové situování území je patrné z grafických příloh.

Sousedními katastrálními územími jsou: severně umístěno k.ú. obcí Pavlov u Dolních Věstonic a Šakvice, západně k.ú. obce Nové Mlýny, jižně k.ú. obcí Bulhary a Mikulov na Moravě, východně k.ú. obce Klentnice.

Dopravní spojení k.ú. Milovice zajišťuje státní silnice II/421 Terezín – Velké Pavlovice – Mikulov a silnice III/42117 Lednice – Milovice – Dolní Věstonice.

5.2 Reliéf území

Katastrální území Milovice má mírný členitý reliéf, tvořený mírně zvlněnou pahorkatinou Milovického lesa s přechodem do dyjské nivy, jejíž významná část z katastrálního území se nachází nad hladinou Novomlýnské nádrže. Od komplexu Pavlovských vrchů zájmové území odděluje Mokřý žleb, protékající Klentnickým potokem. Reliéf území je značně změněn lidskou činností (terasy, polní cesty, vodní dílo, atd.). Výšková členitost je v rozmezí 168 až 265m, nejvyšší bod se nachází na hranici s k.ú. Mikulov, nejnižší bod se nachází v severovýchodním cípu kat. území obce, dnes zatopeném dolní zdrží vodního díla Nové Mlýny.

5.3 Krajinný ráz

Krajinný ráz území určují přírodní a kulturní charakteristiky. Přírodní charakteristiky zahrnují vlastnosti krajiny, určené trvalými přírodními podmínkami a aktuálním stavem ekosystému, který do značné míry informuje o způsobu využívání krajiny. O kulturní charakteristice krajinného rázu informuje způsob využívání přírodních zdrojů a stopy, které člověk jako výsledek své činnosti v přírodě zanechá. Je to zejména charakter osídlení a zástavby sídla, způsob uspořádání pozemků, zvláště trvalých kultur apod. Dlouhodobé intenzivní zemědělské využívání krajiny se odrazilo na její ekologické stabilitě i na estetických a obytných hodnotách území

Krajinná zeleň má v zájmovém území velmi nízké zastoupení a jde převážně o liniovou zeleň (zarostlé meze, vegetační doprovod stávajících cest, vegetační doprovod vodních toků). Zastoupení dřevin rostoucích mimo les je v řešeném území poměrně nízké až střední.

Vodní plochy tvoří vodní nádrž VD Nové Mlýny o výměře 107,5274 ha, Milovický potok, vyúsťující pod obcí do záchytného příkopu kolem nádrže. Dalším tokem je potok Klentnický, který vede po západní hranici katastrálního území a pravostranný přítok Dyje v km 43,1, který vede po východní hranici katastrálního území.

5.4 Geobiocenologická diferenciacie území

Řešené území je součástí Dolnomoravského úvalu – sosiekoregionu I.6. Sosiekoregion je protažený podél toku Moravy a Dyje (směrem jižním pokračuje na Slovensko) a sousedí s pahorkatinami a vrchovinami – Milovická vrchovina. Jedná se o nejteplejší sosiekoregion ČR s průměrnou roční teplotou přes 9°C a srážkami do 600mm.

V řešeném území dominuje 1. vegetační stupeň. Výrazné rozdíly jsou v trofických řadách – černozemě v povodí Dyje mají meziřadu B/D.

5.5 Vymezení skupin geobiocénů

Současná vegetace je výsledkem vzájemného působení přírodních podmínek (geologického podkladu, klimatu, půdních poměrů, sklonu a orientace svahů hydrologických poměrů) a lidských aktivit, projevujících se v krajině zejména snahou o intenzifikaci zemědělské a lesní výroby.

Nejvýznamnější skupiny typů geobiocénů jsou :

Querceata petrea arenosa, Ligustri querceta, Tili-Querceta roboris, Fraxini- Querceta, Alni glutinosae-saliceta

Geobotanické rekonstrukční jednotky:

Převážně jsou uváděny luhy a olšiny, dále subxerofilní doubravy, dubo – habrové háje, šípákové doubravy a acidofilní doubravy

Současný stav bioty

V sosiekoregionu přes dlouhodobé osídlení jen mírně převažuje orná půda nad lesní. Lesy jsou vázány na původně zaplavované nivy a na oblasti vátých písků. Převažuje dub letní, jasan ztepilý a topol černý. Měkké luhy byly prakticky zlikvidovány. Nejcenější území se nacházejí v úsecích s malými úpravami vodního režimu.

Typy biochor

- biochora velmi teplých niv
- biochora velmi teplých pahorkatin na vápnitých segmentech

Biochora velmi teplých niv – široké nivy řek (Dyje) s rovným povrchem členěným hrúdami a depresemi (hl. mrtvými rameny) s mokřady . Půdy jsou do různého stupně oglejené, na hrúdách až suché, v depresích zbažinatělé, humózní a živné. Klima je velmi teplé, mírně suché.

Hlavní typy geobíocenů (STG) :

Ulmi – Fraxineta populi (jilmové jasaniny s topolem)

Fraxini – Querceta roboris (jasanové doubravy dubu letního)

Fraxini – alneta inf. (jasanové olšiny)

Querceta petrea arenosa (doubravy dubu zimního na píscích)

Querceta petrea typica (typické doubravy dubu zimního)

Ulmi – Fraxineta carpini (jilmové jasaniny s habrem)

Po regulaci toků a vyloučení záplav došlo k zastavení normálního vývoje. Vyjímkou je oblast Křivého jezera od Nových Mlýnů po Bulhary. V lesích převládá přirozená skladba. Původní bohaté nivní louky byly po vyloučení záplav většinou rozvorány, zbyly malé fragmenty na Křivém jezeře. V biochoře převládá orná půda.

Biochora velmi teplých pahorkatin na vápnitých segmentech – zpravidla ploché pahorkatiny, ojediněle i se strmými svahy, s jílovitými černozeměmi a velmi teplým, suchým klimatem. Menší biochory na neogenních jílech a vápencích.

Hlavní typy geobiocenů (STG) :

Ligustri – Querceta (doubravy s ptačím zobem)

Corni – Querceta petrea – pubescentis (dřínové doubravy s dubem zimním a dubem šípákovým)

Převažují vinice, sady a zahrady, relativně méně je zastoupena orná půda.

5.6 CHRÁNĚNÁ KRAJINNÁ OBLAST PÁLAVA

Ochrana přírody na území CHKO a BR Pálava

Rozlohou cca 83 km se řadí CHKO Pálava k nejmenším chráněným oblastem České republiky.

Středisko celé chráněné krajinné oblasti, která leží v okrese Břeclav, je v historickém městě Mikulově (48° 48' N, 16° 40' E), kde sídlí i její správa. Na území CHKO leží dalších celkem 9 středně velkých a menších, původně zemědělských obcí: Bavory, Bulhary, Dolní a Horní Věstonice, Klentnice, Milovice, Pavlov, Perná a Sedlec.

Zemědělství na území CHKO a BR Pálava

Členitá krajina, příhodné teplotní poměry, nedostatek srážek a poměrně dobré půdní podmínky určují charakter zemědělské výroby na území CHKO Pálava. Oblast poskytuje optimální podmínky pro pěstování speciálních kultur teplomilných plodin, např. révy vinné a meruněk.

Výměra zemědělské půdy v CHKO Pálava činí celkem 4680 ha. Největší podíl připadá na ornou půdu (3260 ha), vinice (860 ha) a sady (130 ha). Zemědělskou výrobou se zabývá 10 větších zemědělských podniků. Jen malou část pozemků, zvláště v blízkosti sídel, obhospodařují soukromě hospodařící rolníci. Většina podniků je zaměřena na rostlinnou výrobu s přibližně stejnou skladbou plodin. Jde o pšenici, ječmen, kukuřici, vaječnou a slunečnici. Z trvalých kultur jsou tu sady a vinice. Malý podíl v zemědělské výrobě zaujímá chov skotu.

Současné rozčlenění pozemků, struktura půdy a její úrodnost neodpovídají jejímu přirozenému potenciálu. Na mnoha místech byl narušen ráz krajiny nevhodným zterasováním prudkých svahů, ačkoliv ekonomický přínos tohoto opatření zdaleka nenahradil vzniklé náklady. Na jiných místech je půda ohrožena erozí. Jinde naopak dochází k zamokření půdního profilu a k zaplavování orné půdy, což znemožňuje řádné hospodaření. Krajinový ráz negativně ovlivnilo i zcelování pozemků, které bylo spojeno s likvidací rozptýlené zeleně.

Velmi těžko se mění vztah lidí k půdě, která je v mnoha případech stále chápána výhradně jako výrobní prostředek, nikoliv jako jedna z hlavních složek životního prostředí. Změna v postoji k zemědělské výrobě a životnímu prostředí je patrná u některých větších zemědělských podniků. Projevuje se snaha o změnu systému hospodaření zvláště u výsadby trvalých kultur vinic a sadů. Tyto pozemky jsou často ohrožovány erozí vzhledem ke svažitosti terénu (nad 7 stupňů) a výsadbou kultur ve spádníkových páslech. Východisko je třeba hledat zejména v ekologickém hospodaření, které se ovšem prosazuje velmi pomalu. Tato biologizace hospodaření spočívá na jedné straně v omezeném použití pesticidů a syntetických hnojiv, na druhé straně v protierozních opatřeních (využití rostlinné biomasy k nastýlání), zeleném hnojení a zavádění biologické ochrany proti škůdcům.

Podle zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je území CHKO Pálava rozděleno do čtyř zón s různým stupněm ochrany. Z hlediska zemědělského hospodaření se jako nejproblematictější jeví druhá zóna, pro kterou zákon ukládá značná omezení. Kompenzace ekonomické újmy pro zemědělce ale zatím není vyřešena. Dochází tedy ke konfliktu mezi ustanoveními zákona a ekonomickými zájmy zemědělce.

Lesní hospodářství na území CHKO a BR Pálava

Lesní porosty v pahorkatinách byly v minulost zejména zdrojem palivového dříví a sloupků do vinohradu. Tyto lesy byly již ve vrcholném středověku zredukovány na rozlohu blízkou dnešní, ale historických zpráv je velmi málo. Podle pramenů byly lesy na Mikulovsku v 17. a 18. století ve velmi špatném stavu. V polovině 18. století se více než 99 % rozlohy lesa na Břeclavsku nacházelo na tzv. dominikální půdě. Na panství Mikulov činilo v té době jejich 6364 měřic, tj. asi 15 % veškeré půdy. Tento les byl obhospodařován jako lesy nízký (pařezina) s velmi krátkou dobou obmýtlí, která klesla až na 8 let! Tyto velmi řídké lesní porosty byly obvykle využívány i k pastvě domácích zvířat.

V současné době zaujímají lesní porosty na území CHKO Pálava přibližně 2400 ha, což představuje asi 32 % rozlohy CHKO. V lesních porostech převládá dub zimní a dub pýřitý (80 %), následován jasanem ztepilým (7 %), lípami (3 %) a habrem (1,6 %). Jehličnaté dřeviny (borovice lesní, borovice černá aj.) kryjí necelá 2 % plochy. Lesní hospodářství je na území CHKO podřízeno obornímu chovu zvěře, což se donedávna projevovalo zejména výsadbou nepůvodních dřevin (jírovec maďal) a velkoplošným odlesňováním tzv. pastevních ploch.

5.6.1 Národní přírodní rezervace Křivé jezero

Základní údaje

Pravobřežní část dyjské nivy mezi Dyjí a Mlýnským náhonem jižně Nových Mlýnů a 2 km východně Milovic

Katastrální území: Milovice a Nové Mlýny

Rozloha: 116,40 ha

Nadmořská výška: 163–165 m

Zřízena: výnos MK ČSR č. j. 12 221/73 z 9. 8. 1973

Důvod vyhlášení a hlavní motiv ochrany

Zachovalá část nivy s přirozeným charakterem říčního koryta, porosty tvrdého a měkkého luhu, lužními loukami, nelesními mokřadními a vodními společenstvy a odříznutým meandrem Dyje; význačné hnízdiště ptactva

Geologické, geomorfologické a půdní poměry

Celá rezervace se nachází na holocénní fluvialních písčitohlinitých sedimentech, které jsou místy vystřídány slatinnými zeminami. Jako půdní substrát převládají gleje, pomístně glejové nivní půdy a černice.

Rostlinstvo a květena

Částečně jsou zachovány porosty tvrdého luhu s jasanem úzkolistým, jilmem vazem a dubem letním, na vlhčích místech je nahrazují porosty měkkého luhu s vrbou bílou a topolem bílým. V části rezervace byly tyto polopřirozené porosty nahrazeny výsadbou topolu kanadského.

U Křivého jezera a Panenského mlýna dosud existují fragmenty kontinentálních lužních luk s jarvou žilnatou, ale vlivem změn vlhkostních poměrů a nekosení se v posledních letech šíří ostricové a chřasticové porosty. Periodické tůně v létě za nízkého stavu vody zarůstají zblochanovými rákosinami se šmelem okoličnatým a porosty širokolistých bylin s haluchou vodní a rukví obojživelnou. V Křivém jezeře dosud přežívá leknín bílý.

Z dosud nalezených druhů cévnatých rostlin je 10 zvláště chráněných: hrachor bahenní, kosatec sibiřský, ožanka čpavá, pryšec bahenní, violka slatinná, šišák hrálolistý, žluťucha slatinná. Před napuštěním dolní zdrže u Nových Mlýnů sem byla s dobrým úspěchem přesazena ladoňka vídeňská a více než 100 000 bledulí letních, která zde má nejpočetnější populaci v českých zemích. Na okraji louky u Panenského mlýna rostou dva exempláře topolu černého.

Zvířena

Rezervace chrání unikátní ukázky lužních biotopů se všemi význačnými živočichy – včetně komárů. V jarních periodických tůních se vyskytuje listonoh jarní, žábřonožka sněžní a někteří zástupci lasturnatek. Na březích tůní žije střevlík *Carabus clathratus*, u něhož představují zaplavované nivy Podyjí jedinou makrolokalitu v českých zemích. V lesích je běžným druhem tesařík obrovský, v korunách starých mohutných dubů buduje svá hnízda velmi vzácný mravenec *Liometopum microcephalum*.

V NPR Křivé jezero je již několik let hnízdní kolonie kormoránů velkých. Přesunuli se sem z nevyhovujícího hnízdiště na dolní nádrži VDNM.

V tůních se rozmnožuje velký počet obojživelníků – rosnička zelená, skokan ostronosý, skokan menší i skokan skřehotavý, kriticky ohrožený čolek velký, v řece Dyji žijí dva kriticky ohrožené druhy ryb – drsek menší a drsek větší. Zde lze také nalézt lastury velevruba malířského. Na Křivém jezeře mj. hnízdí orel mořský, luňák červený i hnědý, hojná je i pro lužní biotopy typická cvrčilka říční. Klapáním zobáků se na jaře ohlašuje menší lesní kolonie čápů bílých.

Původně byla rezervace vyhlášena z důvodu unikátního způsobu hnízdění husí velkých na hlavatých vrbách. V posledních letech se na jejím území pravidelně vyskytuje i bobr evropský, který se na jižní Moravu rozšířil po jeho znovuvysazení u Vídně.

Lesnictví

Lesní hospodářství je podřízeno zájmům ochrany přírody: jde o lesy zvláštního určení z důvodu ochrany přírody. Kultury topolu kanadského se při obnově postupně nahrazují výsadbami autochtonních dřevin, tj. dubu letního a jasanu úzkolistého. Porosty tvrdého luhu jsou ponechány přirozenému vývoji, anebo se v nich uplatňuje jednotlivý až skupinový zdravotní výběr.

Hospodářské využívání, ohrožení a návrh péče o chráněné území

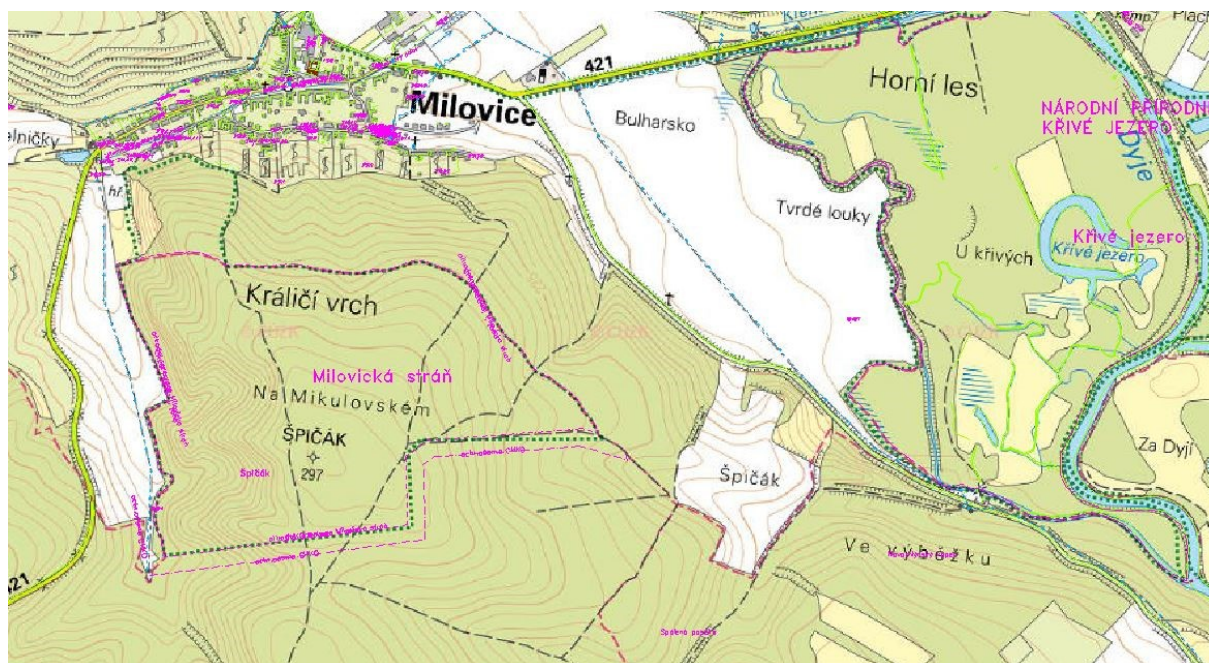
V lužním lese se až do vyhlášení rezervace hospodařilo obvyklým způsobem. Na dvousečných až trojsečných loukách byly v řídkém sponu vysázeny vrby bílé, které se v pravidelných intervalech ořezávaly na palivové dříví. Vodní režim rezervace byl narušen při výstavbě Novomlýnských zdří.

Jako na prvním místě v českých zemích zde byly v roce 1976 investovány peníze ze Světového fondu životního prostředí (WWF), ze něž byly vyhloubeny kanály a postavena stavidla. Tyto kanály byly v letech 1994–1995 pročištěny, rozšířeny a doplněny několika stavidly a vpustěmi, což by mělo zajistit v rezervaci dostatek vody.

V roce 1992 se začalo s umělým jarním zaplavitím Křivého jezera, které by mělo pokračovat i v budoucnosti. Je nutné zlepšit obhospodařování luk, doplnit výsadby solitérních vrb a pokračovat v jejich pravidelném ořezávání. Z lesních porostů by měl být postupně odstraněn javor jasanolistý a jasan pensylvanský.

Poznámka

Rezervace je součástí mezinárodně významného mokřadu (podle Ramsarské konvence) Mokřady dolního Podolí.

Obrázek 3 - Mapa s přírodními rezervacemi

5.7 NATURA 2000

Část katastrálního území Milovice je součástí dvou lokalit navržených do soustavy **Natura 2000**. Jedná se o návrhy evropsky významných lokalit **Milovický les a Niva Dyje**.

Natura 2000 je pojem zavedený směrnicí EHS č.92/43 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, která říká : „Pod názvem Natura 2000 bude vytvořena souvislá evropská ekologická soustava zvláště chráněných oblastí. Tato soustava složená z lokalit s přírodními stanovišti uvedenými v příloze I a stanovišti druhů uvedenými v příloze II, umožní zachovat, nebo tam, kde je to vhodné, obnovit typy přírodních stanovišť a stanovišť druhů na úroveň stavu příznivého z hlediska ochrany. Natura 2000 zahrne i zvláště chráněné oblasti klasifikované členskými státy podle směrnice č. 79/409/EHS. Součástí Natury jsou i ptačí oblasti – celá CHKO Pálava je ptačí oblastí.

Popis lokality

Název: Milovický les

Kód lokality: CZ0624100

Kraj: Jihomoravský kraj

Status: Navrženo

Rozloha: 2.443,21 ha

Biogeografické oblasti: Panonská

Poloha

Území zahrnuje rozsáhlý lesní komplex v Milovické pahorkatině. Rozprostírá se v prostoru mezi obcemi Klentnice, Mikulov, Milovice a Bulhary.

Zájmové území se dotýká 2. lokality Natura 2000, a to Niva Dyje viz **Obrázek 4 - Mapa znázorňující hranici NATURY 2000**

Popis lokality

Název: Niva Dyje

Kód lokality: CZ0624099

Kraj: Jihomoravský kraj

Status: Navrženo

Rozloha: 3.249,04 ha

Biogeografické oblasti: Panonská

Popis:

Poloha

Rozsáhlý komplex luhů, nivních luk, starých ramen a tůní podél dolního toku Dyje mezi dolní nádrží VD Nové Mlýny a Břeclaví.

Ekotop

Geologie: podkladem jsou kvartérní písčitohlinité říční sedimenty místy s roztroušenými valouny.

Geomorfologie: celek Dolnomoravský úval, jedná se o klasickou nivní geomorfologii s volnými meandry a rameny v různém stadiu zazemnění.

Reliéf je tvořen plochou říční nivou s obvyklou nadmořskou výškou v rozpětí 151 až 154 m.

Půdy jsou fluvizemě místy se vytvářejí gleje.

Krajinná charakteristika: Velmi cenný úsek řeky Dyje s přirozeným charakterem toku a zachovalými lužními společenstvy.

Biota

V nivě Dyje dominují tvrdé luhy nížinných řek, které jsou na odlesněných místech nahrazeny kontinentálními zaplavovanými loukami svazu *Cnidion venosi*. Na sušších místech se vyskytují panonské dubohabřiny, na nelesních stanovištích pak mezofilní ovsíkové louky a místy fragmenty acidofilních suchých trávníků.

Z mokřadní vegetace jsou hojně zastoupeny mokřadní olšiny, vegetace rákosin eutrofních stojatých vod, vegetace vysokých ostřic a vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod. Po vyschnutí periodických tůní se na jejich dně objevuje eutrofní vegetace bahnitých substrátů.

Kvalita

Nejcennějším územím v nivě Dyje je Křivé jezero. Jeho význam spočívá v přítomnosti dobře zachovalých fragmentů tvrdého luhu a kontinentálních zaplavovaných luk, které byly v minulosti v nivě řeky Dyje mnohem hojnější. Pozoruhodný je také výskyt zvláště chráněných a vzácných druhů cévnatých rostlin, mj. *Batrachium baudotii*, *Ceratophyllum submersum*, *Cuscuta lupuliformis*, *Euphorbia palustris*, *Iris sibirica*, *Lathyrus palustris*, *Leucojum aestivum* (nejsilnější populace v ČR), *Scutellaria hastifolia*, *Senecio sarracenicus* a *Viola stagnina*. Na lokalitě žijí korýši *Lepidurus apus*, *Siphonophanes grubii* a *Ostracoda* sp., střevlík *Carabus clathratus*, tesařík obrovský (*Cerambyx cerdo*) a mravenec *Liometopum microcephalum*. V tůních se rozmnožuje *Hyla arborea*, *Rana arvalis*, *R. lessonae*, *R. ridibunda* a *Triturus cristatus*. Z ptáků zde hnízdí *Haliaeetus albicilla*, *Milvus milvus* a *M. migrans*, hojná je *Locustella fluviatilis*. V posledních letech se v okolí Křivého jezera usídlil bobr evropský (*Castor fiber*). Byť je kvalita některých biotopů v navazující části nivy vesměs nižší nežli na Křivém jezeře, jde o území svým rozsahem i významem mimořádné. Do jeho části zasahuje také SPA Lednické rybníky (volavčí kolonie na Zámeckém rybníce).

V druhově středně bohaté vodní vegetaci Mušlov. rybníků jsou zastoupeny vzácné a chráněné druhy, mj. *Alisma gramineum*, *Batrachium rionii* a *Hippuris vulgaris*. Lokalita má regionální význam.

V území vyhlášeno několik MZCHÚ: NPR Lednické rybníky, NPP Křivé jezero, NPP Pastvisko u Lednice, PP Jezírko Kutnar, PP Květné jezero

Stanoviště a druhy, jež jsou hlavním předmětem ochrany

Stanoviště Rozloha v lokalitě

Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu *Magnopotamion* nebo *Hydrocharition* 4,374 ha

Nivní louky říčních údolí svazu *Cnidion dubii* 180,3869 ha

Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) 221,9262 ha

Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) 46,2526 ha

Smíšené lužní lesy s dubem letním (Quercus robur), jilmem vazem (Ulmus laevis) a jilmem habrolistým (Ulmus minor), jasanem ztepilým (Fraxinus excelsior) nebo jasanem úzkolistým (Fraxinus angustifolia) podél velkých řek atlantické a středoevropské provincie (Ulmenion minoris) 1123,4215 ha

Živočichové

bobr evropský
hořavka duhová
kuňka ohnivá
lesák rumělkový
ohniváček černočárý
páchník hnědý
piskoř pruhovaný
roháč obecný
svinutec tenký
tesařík obrovský
vrápenec malý

Stanoviště a druhy, jež se vyskytují na této lokalitě

Stanoviště

Rozloha v lokalitě

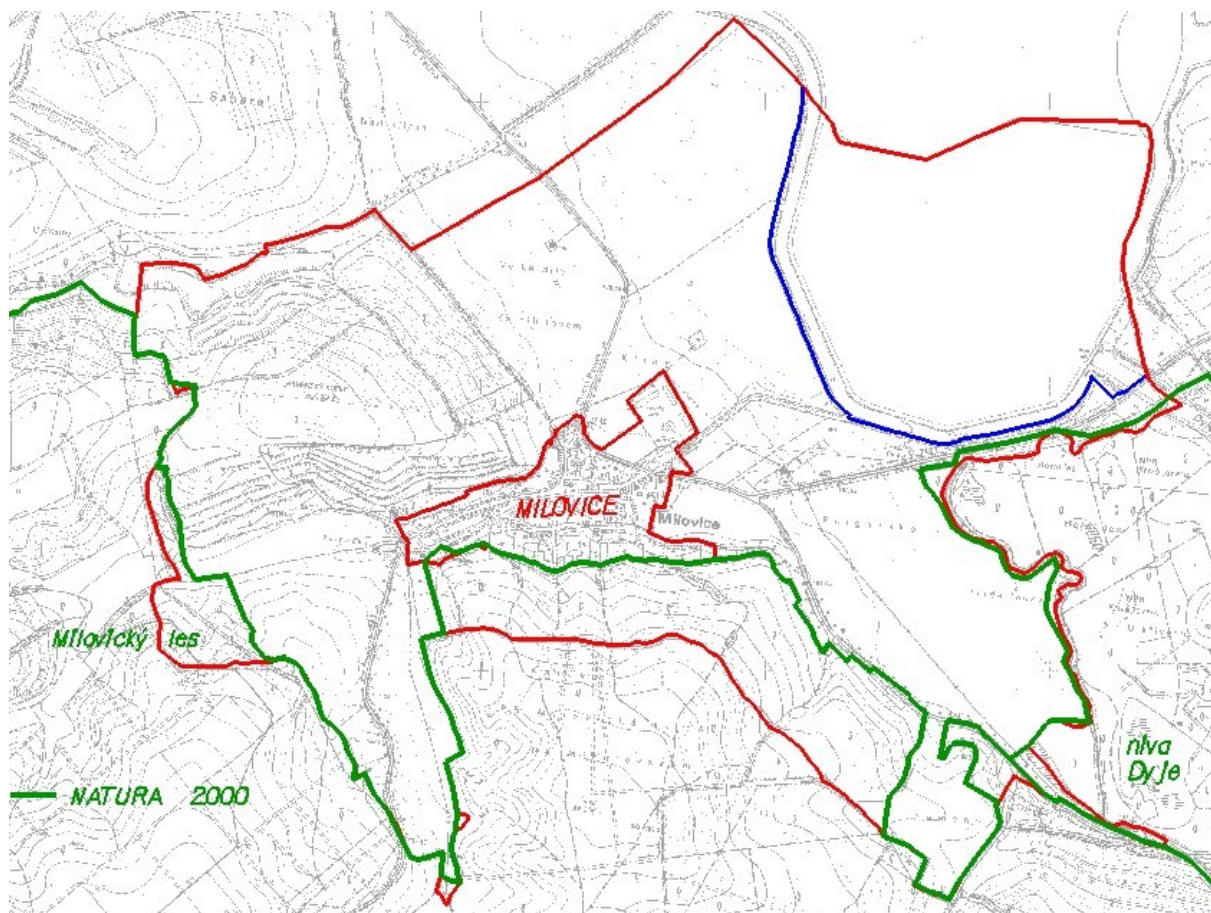
Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů Ranunculion fluitantis a Callitricho-Batrachion 0,3494 ha

Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podloží (Festuco-Brometalia) (* význačná naleziště vstavačovitých) 3,6003 ha

Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně 0,01 ha

Panonské dubohabřiny 101,8151 ha

Panonské šipákové doubravy 0,07 ha

Obrázek 4 - Mapa znázorňující hranici NATURY 2000

5.8 CHKO, zóny odstupňované ochrany přírody

Zonace CHKO Pálava

Podle zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, se území CHKO Pálava člení do čtyř zón. Pro každou zónu ochrany přírody zákon přesně stanoví, které činnosti jsou na jejím území nepřipustné.

Kromě zón ochrany přírody existuje na území CHKO Pálava 16 maloplošných chráněných území. Některá z nich byla vyhlášena bezprostředně po 2. světové válce a v 50. letech, další přibyla v 80. letech a jiná vznikla až po roce 1989. Větší maloplošná zvláště chráněná území představují I. zónu CHKO, tedy její jádrové území (core area).

I.zóna	907 ha	10,9 %
II.zóna	3 301 ha	40,0 %
III.zóna	3 538 ha	42,5 %
IV.zóna	554 ha	6,6 %

Národní přírodní rezervace Křivé jezero a Přírodní rezervace Milovická stráň je součástí zvláště chráněného území **CHKO Pálava** a spadá do I. zóny odstupňované ochrany přírody. Ostatní řešené území spadá do II., III. a IV. zóny odstupňované ochrany přírody.

Obě výše jmenovaná zvláště chráněná území mají ze zákona stanoveno po svém obvodu 50-metrové ochranné pásmo. Základní ochranné podmínky chráněných krajinných oblastí jsou stanoveny v § 26 odst. 1, omezení činností v I. zóně v § 26 odst. 2 a 3 omezení činností ve II. zóně v § 26 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny v platném znění. Činnosti v ochranném pásmu reguluje § 37 téhož zákona.

Na území I. zóny CHKO je zakázáno:

- a) umisťovat a povolovat nové stavby
- b) povolovat a měnit využití území
- c) měnit současnou skladbu a plochu kultur, nevyplývá-li z plánu péče o chráněnou krajinnou oblast
- d) hnojit pozemky, používat kejdu, silážní šťávu a ostatní tekuté odpady
- e) těžit nerosty a humolity.

Na území I. a II. zóny CHKO je zakázáno:

§ 26 Základní ochranné podmínky chráněných krajinných oblastí

(1) Na celém území chráněných krajinných oblastí je zakázáno

- a) zneškodňovat odpady mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- b) tábořit a rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- c) vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vjezdu a setrvávání vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu a zdravotní a veterinární službu,
- d) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- e) používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,
- f) stavět nové dálnice, sídelní útvary a plavební kanály,
- g) pořádat automobilové a motocyklové soutěže,
- h) provádět chemický posyp cest,
- i) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany chráněné krajinné oblasti.

(zákon č. 114/92 Sb. § 26, odst. 2, písm. a – c)

- a) hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, strukturu a funkci ekosystémů a nebo nevratně poškozovat půdní povrch, používat biocidy měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu
- b) zavádět intenzivní chovy zvířete
- c) pořádat soutěže na jízdních kolech mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánů ochrany přírody.

5.9 Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability vymezuje soustavu vnitřně ekologicky stabilnějších segmentů krajiny, rozmístěných účelně na základě funkčních a prostorových kritérií. Z hlediska časové realizace ÚSES zahrnuje návrh prvky již existující, tj. nesporné, dále prostorově existující s nutností rekonstrukce (změna skladby) a nově navržené, dnes neexistující. Tento systém (ÚSES) je reprezentován sítí biocenter a biokoridorů.

Cílem ÚSES je :

- 1) Izolovat od sebe nestabilní, nebo méně stabilní části krajiny soustavou stabilnějších ekosystémů
- 2) Uchovat geofond krajiny
- 3) Podpořit možnosti polyfunkčního využívání krajiny.

Prvním krokem při tvorbě systému ekologické stability bylo vymezení ekologicky významných segmentů krajiny, tzv. kostry ekologické stability. Její prostorová a kvalitativní úroveň je dána přírodními podmínkami a historií lidského využívání území.

Pro vymezení aktuálního stavu území a v něm zastoupených ekosystémů se používá pětistupňová typologická klasifikace, v níž je ekologická stabilita ekosystémů řazena od nejnižšího po nejvyšší stupeň přirozených vazeb a společenstev v následujícím přehledu:

- a) plochy ekologicky velmi málo stabilní
- b) plochy málo ekologicky stabilní
- c) plochy středně ekologicky stabilní
- d) plochy ekologicky velmi stabilní
- e) plochy ekologicky nejstabilnější

V případě ploch výrazně nestabilních, bez přirozených vazeb se přidává stupeň 0. V řešeném území není použit.

Přítom ÚSES sám o sobě nezabezpečí ekologickou stabilitu krajiny, tvoří však územně vymezený, dlouhodobě fixovaný chráněný základ, který společně s ekologickou soustavou hospodaření v krajině působí na zvýšení autoregulační schopnosti krajiny jako systému.

Hlavním úkolem biocenter je uchování přirozeného geofundu krajiny, biocentra jsou propojena v souvislý celek biokoridory, které tvoří migrační trasy bioty v často nepřirodním, pro biotu neprůchodném prostředí.

Územní systém ekologické stability byl převzat z dosud zpracované části – konceptu řešení – územního plánu velkého územního celku BR Pálava (Löw a spol. 1993), jeho prvky jsou zakresleny ve výkrese zájmového území v měř. 1 : 10 000. ÚSES je nutno plně respektovat a chránit.

PŘEHLED VYMEZENÉHO ÚSES NA K.Ú. MILOVICE :

BIOCENTRA

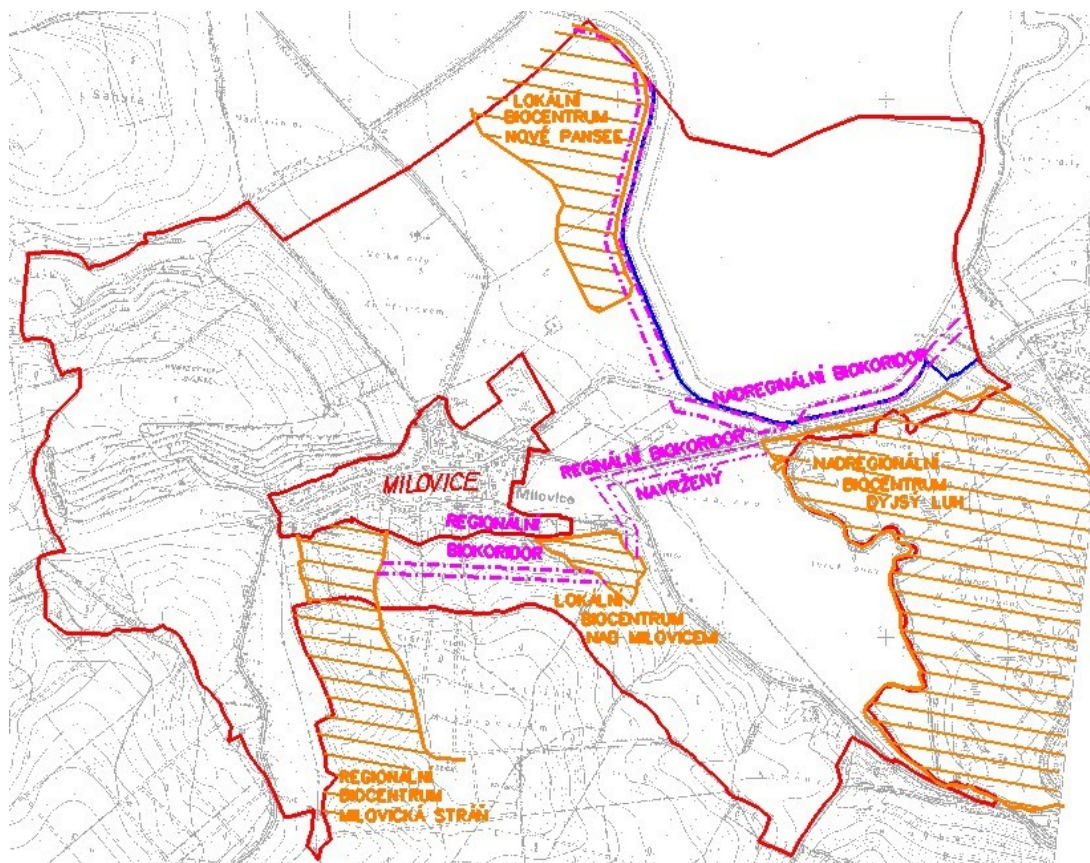
Název – význam	Výměra (ha)
Nové Pansee – lokální	25*
Milovická stráž – regionální	10*
Nad Milovicemi – lokální	6
Dyjský luh – nadregionální	5*

* část biocentra se nachází mimo katastrální území obce Milovice

BIOKORIDORY

Význam	Délka (ha)	Minimální šířka
nadregionální	900	50
regionální	900	40
regionální	900	40

Všechny jmenované prvky zajišťují ekologickou stabilitu území a její estetičnost. Mimo to jsou i útočištěm pro zvěř. Stávající zeleň je potřeba chránit a starat se o její dobrý stav. Je vhodné provést výsadbu liniových prvků (stromořadí) u cest, doplnit již stávající interakční prvky, vzájemně propojit a doplnit stávající biokoridory a biocentra.

Obrázek 5 - mapa s vymezením ÚSES

6 HOSPODÁŘSKÉ VYUŽITÍ ÚZEMÍ, VLIV NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Zájmové území je zemědělsky intenzivně využíváno.

6.1 Charakteristika zemědělské výroby

Milovice leží v zemědělské výrobní oblasti kukuřičné, podoblasti K3. Rostlinná výroba je zaměřena především na čtyři základní plodiny - pšenice ozimá, ječmen jarní, slunečnice a kukuřice na zrna. Rozsah rostlinné výroby je stabilizovaný. **Zájmové území obhospodařují dle LPIS dva uživatelé, a to Zemědělské družstvo Bulhary a Statek Miroslav, a.s.**

Zemědělská výroba je orientována zejména na polaření, podstatná část zemědělského půdního fondu v řešeném území je zorněná, a proto zde ekosystém orné půdy nemůže fungovat bez vysoké tzv. dodatečné energie, která se do něj vkládá formou hnojiv, pesticidů, lidské práce. Vzhledem k přizpůsobování krajiny těžké mechanizaci došlo v řešeném území ke zvětšování honů, plošnému odvodnění pozemků, k rušení remízků i k odstraňování solitérních dřevin, které bránily těmto záměrům. Výše uvedenými zásahy a zejména jejich kombinací dosáhla labilita cenóz zvýšeného stupně a vyžaduje v blízké budoucnosti dodatečné náklady na opatření omezující zejména vodní erozi a další negativní vlivy v řešeném území.

Některé pozemky (v blízkosti zájmového území) dnes nejsou zemědělsky intenzivně využívány, což se z hlediska ekologie projevuje negativně i pozitivně. Klad této situace spočívá ve skutečnosti, že půda přestala být obrácena a ošetřována často neúměrnými dávkami pesticidů a hnojiv a je tak umožněn nerušený vývoj pedofauny. Zápor spočívá ve faktu, že v současném sukcesním stádiu dominují na neobdělávaných pozemcích především plevelná a ruderalní bylinná společenstva. Další osud těchto ploch bude záležet na způsobu jejich využívání v budoucnu.

Odvodněním luk a jejich přeměna na ornou půdu snížilo retenční schopnost části zemědělské krajiny a dále přeměna luk na intenzivně nebo polointenzivně obhospodařované louky způsobila pokles diverzity organismů nebo zánik některých populací rostlin a živočichů.

Řešená lokalita byla historicky vždy užívána jako louka (viz staré mapy a letecké snímky).

Přirozené a přírodě blízké porosty se v řešeném území vyskytují především blízko vodních toků a v lesních porostech.

6.2 Specifické zájmy v území

V zájmovém území se žádná zařízení nevyskytují, ale v k.ú. Milovice jsou tato:

Nadzemní a podzemní vedení a zařízení

Na zájmové lokalitě a v její blízkosti se v současné době nachází následující vedení a zařízení (včetně příslušných ochranných a bezpečnostních pásem) ve správě cizích organizací:

- venkovní vedení VN 22kV
- podzemní vedení telekom. sítí v trase od intravilánu, včetně družstva, podél silnice směr Pavlov
- vodovodní řad - přívodný DN 100 mm z obce Bulhary do čerpací stanice Milovice, výtlačný vodovod. řad DN 150 mm z ČS do vodojemu Pavlov, výtlačný a zásobovací řad z PVC DN 80 a 100 mm do vodojemu Milovice
- plynovodní potrubí

7 VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ TERÉNNÍCH PRŮZKUMŮ

Terénní průzkumy zájmového území byly prováděny v období září – říjen 2019 a byly zaměřeny zejména na hodnocení stavu dopravního systému, poměry v oblasti vod, ochranu půdy, krajinu a přírodu.

7.1 Průzkum krajiny a přírody

Zájmového území je součástí Chráněné krajinné oblasti Pálava a na severní hranici sousedí s Naturou 2000 a Ptačí oblastí Pálava.

7.2 Vodní eroze

METODY A POSTUPY ŘEŠENÍ PROTIEROZNÍ OCHRANY

Protierozní ochrana

Vznik a rozvoj erozních procesů je ovlivněn řadou faktorů působících buď jednotlivě, nebo ve vzájemných interakcích. Rozhodující faktory pro vznik a rozvoj erozních procesů je faktor klimatický, topografický, geologický a půdní, vegetační a způsob využití území.

Vzhledem k povaze řešeného území je protierozní ochrana řešena v oblasti vodní eroze.

Stanovení ohroženosti území vodní erozí

Kvantitativní účinek hlavních faktorů ovlivňujících vodní erozi způsobenou přívalovými dešti vyjadřuje universální Wischmeier – Smithova rovnice USLE (Universal Soil Loss Equation = univerzální rovnice ztráty půdy), která se užívá pro výpočet průměrné dlouhodobé ztráty půdy vodní erozí (Wischmeier - Smith, 1978, in Janeček, 2012).

Rovnice USLE je kombinací závislosti šesti faktorů ovlivňujících hodnotu erozního smyvu dle vztahu:

$$G = R \cdot K \cdot L \cdot S \cdot C \cdot P \text{ [t.ha}^{-1}\text{.rok}^{-1}\text{]},$$

kde:

R – faktor erozního účinku deště, K – faktor erodovatelnosti půdy, L – faktor délky svahu,

S – faktor sklonu svahu (součin faktorů L a S je tzv. topografickým faktorem), C – faktor ochranného vlivu vegetačního pokryvu,

P – faktor účinnosti protierozních opatření.

Stanovení jednotlivých faktorů bylo provedeno za použití následujících podkladů:

- „R“ faktor byl stanoven podle metodiky Ochrana zemědělské půdy před erozí (Janeček a kol., ČZU 2012)
- „K“ faktor byl stanoven z map BPEJ, podle hlavních půdních jednotek a podle tabulek metodiky (Janeček a kol., ČZU 2012)),
- topografický faktor „LS“ byl vypočten v prostředí GIS. Podklad pro výpočet tvořil digitální model terénu (DMT) získaný z mapové vrstvy výškopisu (ZABAGED)
- „C“ faktor byl na orné půdě (dle LPIS) určen jako průměrný na základě seznamu a zastoupení plodin pěstovaných v obvodu Zemědělského družstva Nové Město na Moravě. Pro travní porosty byla stanovena hodnota faktoru C = 0,005.
- faktor P = 1, za současného stavu hospodaření nebyla uvažována žádná protierozní opatření dle dané metodiky.

Univerzální rovnice ztráty půdy je určena především pro:

- stanovení průměrného ročního množství ztráty půdy na pozemcích v daných klimatických, půdních, morfologických a hospodářsko-technických podmínkách,
- výběr vhodných půdoochranných opatření na vyšetřovaném pozemku. Pro tento účel je USLE používána ve spojitosti s hodnotou tzv. přípustné ztráty půdy, na základě které lze stanovit potřebné hodnoty faktorů C, P a L, s jejichž použitím se provádí výběr a návrh systému protierozní ochrany a jeho prvků,
- určení maximální délky svahu (tzv. přípustné délky) pro daný systém hospodaření na pozemku. Tyto hodnoty jsou porovnávány s limitními délkami pro účinnost jednotlivých prvků systému hospodaření.

V procesu analýzy erozních rizik byla použita metoda USLE a její aplikace v prostředí geografického informačního systému (GIS). Výsledným výstupem je rastrový mapový podklad udávající dlouhodobou průměrnou ztrátu půdy vodní eroze „G“, který je klasifikován v intervalech hodnot G v t.ha1.rok1.

Výhodou tohoto postupu je přehledná plošná lokalizace drah soustředěného odtoku a vyznačení ploch s vysokou hodnotou potenciální ztráty půdy, což umožní přesnější lokalizaci navržených protierozních opatření (PEO). Takto jsou definována konkrétní riziková místa na obhospodařovaných pozemcích.

Postup výpočtu G využívající prostředí GIS představuje postupné vytváření rastrových vrstev odpovídajících jednotlivým faktorům rovnice USLE (RUSLE) a jejich následný součin. Podrobný popis metody uvádí Dumbrovský a kol. (2008). K výpočtu G je využíván rastrový kalkulátor nadstavby Spatial Analyst geografického informačního systému firmy ESRI (ArcGIS).

Postup výpočtu USLE lze přehledně uvést následující sekvencí kroků:

1. tvorba digitálního modelu terénu (DMT) z vektorové vrstvy 3D výškopisu (ZABAGED),
2. vymezení oblasti pro výpočet dlouhodobé průměrné ztráty půdy erozí, příp. vymezení erozně uzavřených celků (EUC),
3. výpočet topografického faktoru LS pomocí programu USLE 2D na základě EUC a DMT,
4. vytvoření vrstvy faktoru C, K a P faktoru,
5. výpočet dlouhodobé průměrné ztráty půdy erozí G součinem jednotlivých vrstev.

Následně je vytvořena mapová vrstva pro tzv. „přípustný smyv“. Ten je stanoven převážně na základě hloubky půdy určené z kódu BPEJ dle metodiky (Janeček a kol. 2012), případně může být upraven na základě dalších skutečností (např. blízkost intravilánu obce, zvláště chráněné území (NP, CHKO, ochranné pásmo vodního zdroje, ...)).

Z rastrové mapové vrstvy přípustného smyvu G_p a dalších faktorů USLE je vypočtena hodnota přípustného faktoru ochranného vlivu vegetace C_p , který určuje maximální hodnotu faktoru C – způsob hospodaření bez aplikace jiných opatření při nepřekročení přípustného erozního smyvu G_p . Tato vrstva napomáhá stanovení ochranných osevních postupů.

Na základě vypočtených vrstev G a G_p je stanovena erozní ohroženost pozemků (půdních bloků dle LPIS), která je dána průnikem vrstvy bloků LPIS a daných vrstev. Výsledek erozního ohrožení je zpracován v tabulkové podobě metodou histogramu erozního smyvu dle daných kategorií intervalu G a dle váženého průměru hodnot G a G_p na daném půdním bloku

7.3 Vyhodnocení současné trvalé vegetace ve vztahu k ekologické stabilitě a krajinnotvornému významu

Celkově lze krajinu označit za kulturní ovlivněnou až narušenou zemědělskou výrobou. Kromě velkoplošného obhospodařování zemědělských pozemků (západní část území), došlo také k úpravám a narovnání vodotečí, odstranění většiny břehových porostů a ztrátě jejich ekologických funkcí.

Svahy Pavlovských vrchů jsou již několik staletí využívány k pěstování vinné révy. Tento fenomén snižuje ekologickou stabilitu oproti původním ekosystémům (extenzivním sadům), nicméně se stal významným krajinnotvorným prvkem Jižní Moravy.

Na vrcholcích Pavlovský vrchů se zachovaly hodnotné přirozené lesní ekosystémy i stejně hodnotné antropogenně ovlivněné ekosystémy stepní a lesostepní. Trvalé travní porosty mimo již zmíněných stepí a lesostepí jsou poměrně řídké. Drobná travnatá postagrární lada, která zůstala mezi vinohrady, tvoří několik interakčních prvků. V jihovýchodní části k.ú. jsou větší plochy starých travnatých, keři zarůstajících sadů, které vůči orné půdě podstatně zvyšují ekologickou stabilitu. Hojná rozptýlená dřevinná vegetace, která je zahrnuta jako interakční prvky do místního ÚSES, je výrazným krajinnotvorným prvkem východní části katastrálního území.

Vodní toky procházely v polovině 20. století násilnou regulací v rámci intenzifikace zemědělství. Jsou napřímené, znečištěné, většinou s nedostatečnou doprovodnou vegetací. V plánu ÚSES jsou vymezeny jako součásti lokálních biokoridorů.

Doprovodná vegetace komunikací - místy by bylo možné její doplnění. U silnic třetí třídy jsou to převážně ovocná stromořadí, silnice II třídy je doprovázena přirozeným náletem keřů a stromy z náletu nebo výsadby. Doprovod místních komunikací a polních cest zajišťuje četná rozptýlená zeleň sloužící jako interakční prvky.

8 NÁVRH MOŽNÉ SMĚNY VLASTNICKÝCH PRÁV V RÁMCI JPÚ

V rámci studie byla provedena analýza proveditelnosti směny pozemků procesem jednoduchých pozemkových úprav (JPÚ).

Byly zahájeny jednání s vlastníky týkající se směn pozemků. Cílem jednání byl předběžný souhlas vlastníků se směnou pozemků, které vlastníci mají v oblasti Tvrdé louky a Pulgarsko a umístit je na plochy LV 10002 (ČR –SPÚ) mimo tuto oblast.

Byla zpracována mapa vlastnictví před návrhem směn pozemků (viz. Mapa vlastnictví před návrhem směny) a mapa, do které byly zapracovány předběžné souhlasy se změnou vlastnických práv k pozemkům (viz. Mapa po návrhu směny vlastnictví).

Popis směn je dále zpracován tabelárně viz. text níže.

8.1 POPIS MOŽNOSTÍ SMĚN

Tab. č. 2: Možnosti směn pozemků

Parcela k.ú. Milovice	Výměra m ²	LV	návrh k.ú.	návrh KN - č.p.	výměra návrh m ²
KN 2464	8705	36	Pavlov	5828/1	41657
KN 2469/1	2642	85	Milovice	2501	4620
KN 2465	8843	96	Bulhary	2162/1	24081
KN 2467	8682	96	Bulhary	2163	15647
KN 2468	8115	96	Bulhary	2063	6667
KN 2477	8022	96			
KN 2478/1	3567	96			
KN 2479/1	3754	96			
KN 2478/2	3513	106	Pavlov	5828/1	41657
KN 2461	7139	109	Dolní Věstonice	1988	68896
KN 2474	7213	223	Milovice	300/24	84
		223	Milovice	300/25	6
		223	Milovice	2954	4776
		223	Milovice	2953	2954
		223	Milovice	2500	9551
		223	Pavlov	5716/1	3598
KN 2473	8557	240	Pavlov	5828/1	41657
KN 2482	3706	244	Mikulov	7138	239823
KN 2462	9541	319	Sedlec	1201/25	4896
KN 2472	11878	319	Sedlec	1187/10	8500
		319	Pavlov	5654	5648
		319	Pavlov	5201	3933

		319	Pavlov	5202	1495
		319	Pavlov	5206	1194
KN 2471	12244	353	Mikulov	7138	239823
KN 2485	4474	381	Dolní Věstonice	1988	68896
KN 2486	6195	384	Pavlov	5828/1	41657
KN 2479/2	3386	405	Pavlov	5828/1	41657
KN 2463	7211	467		nedořešeno	
KN 2475	8783	472	Pavlov	5828/1	41657
KN 2484	4260	504	Mikulov	7138	239823
KN 2480	4138	510	Mikulov	7138	239823
KN 2476	7895	517	Bulhary	1985	8515
KN 2466	14505	569	Mikulov	7138	239823
KN 2470	9281	569			
KN 2481	5688	569			
KN 2483	5929	569			
KN 2489	3732	569			
KN 2490	3959	569			
KN 2460	7810	10001	Milovice	zůstane	
KN 2469/2	4839	10002	Milovice	zůstane	
KN 2491	12128	10002	Milovice	zůstane	
KN 2457	977	60001	Milovice	zůstane	
KN 2492	3142	60001	Milovice	zůstane	

Tab. č. 3: Podrobný popis směn add. Tab. č. 2

k.ú.	KN návrh	LV	Výměra m ²
Pavlov	5828/1 o výměře 41657 m ²	36	8705
		106	3513
		240	8557
		384	6195
		405	3386
		472	8783
		cesta	2500
		Celkem nárok	41639

Tab. č. 4: Podrobný popis směn add. Tab. č. 2

k.ú. Milovice	KN návrh	m2	k.ú. návrh
LV 223	300/24	84	K.ú. Milovice
KN 2474 o výměře 7213 m ²	300/25	6	K.ú. Milovice
	2954	4776	K.ú. Milovice
	5654	5648	k.ú. Milovice
	2500	9551	k.ú. Milovice
	5716/1	3598	k.ú. Pavlov
	Celkem	23663	

Tab. č. 5: Podrobný popis směn add. Tab. č. 2

Návrh k.ú.Dolní Věstonice	LV	KN	m ²
KN 1988 o výměře 68896 m ²	381	2485	4474
	109	2461	7139
		Celkem nárok	11613

Tab. č. 6: Podrobný popis směn add. Tab. č. 2

návrh k.ú. Mikulov	LV	Výměra m ²
KN 7138	Celkem návrh	239523
	LV510	4138
	LV353	12244
	LV569	43094
	LV504	4260
	LV244	3706
	Celkem nárok	306965

Tab. č. 7: Podrobný popis směn add. Tab. č. 2

k.ú. návrh	návrh KN	výměra (m²)	pozn.
Sedlec u Mikulova	1201/25	4896	1/2 podíl
Sedlec u Mikulova	1187/10	8500	
Pavlov u Dolních Věstonic	5654	5648	
Pavlov u Dolních Věstonic	5201	3933	
Pavlov u Dolních Věstonic	5202	1495	
Pavlov u Dolních Věstonic	5206	1194	
	celkem	25666	

8.2 Podklad pro SPÚ

Tato studie bude sloužit jako podklad pro Státní pozemkový úřad (SPÚ) k zahájení JPÚ. Studie vymezuje hranice plánované pozemkové úpravy tak, aby bylo možné plán směn provést (viz. Mapa návrhu hranic pozemkové úpravy).

Tab. č. 8: Seznam pozemků zahrnutých do návrhu hranic JPÚ, které jsou vymezeny v mapě Návrhu hranic pozemkové úpravy určené ke směně jako nárok:

Parcela	Výměra m ²
KN 2464	8705
KN 2469/1	2642
KN 2465	8843
KN 2467	8682
KN 2468	8115
KN 2477	8022
KN 2478/1	3567
KN 2479/1	3754
KN 2478/2	3513
KN 2461	7139
KN 2474	7213
KN 2473	8557
KN 2482	3706
KN 2462	9541
KN 2472	11878
KN 2471	12244
KN 2485	4474
KN 2486	6195
KN 2479/2	3386
KN 2463	7211
KN 2475	8783
KN 2484	4260
KN 2480	4138
KN 2476	7895
KN 2466	14505
KN 2470	9281
KN 2481	5688
KN 2483	5929
KN 2489	3732
KN 2490	3959
KN 2469/2	4839
KN 2491	12128
KN 2457	977
KN 2492	3142
Celkem	226741

Ke směně je dle nároku určena plocha cca 23 ha.

Tab. č. 9: Seznam pozemků zahrnutých do návrhu hranic JPÚ, které jsou vymezeny v mapě Návrhu hranic pozemkové úpravy určené ke směně jako návrh:

počet	Návrh ke směně		
	návrh k.ú.	návrh KN - č.p.	výměra návrh m ²
1	Pavlov	5828/1	41657
2	Milovice	2501	4620
3	Bulhary	2162/1	24081
4	Bulhary	2163	15647
5	Bulhary	2063	6667
6	Dolní Věstonice	1988	68896
7	Milovice	300/24	84
8	Milovice	300/25	6
9	Milovice	2954	4776
10	Milovice	2953	2954
11	Pavlov	5716/1	3598
12	Mikulov	7138	239823
13	Sedlec	1201/25	4896
14	Sedlec	1187/10	8500
15	Dolní Věstonice	5654	5648
16	Dolní Věstonice	5201	3933
17	Dolní Věstonice	5202	1495
18	Dolní Věstonice	5206	1194
19	Bulhary	1985	8515
	Celkem pozemky navrhované		446990

Ke směně je pro návrh určeno 23 pozemků s plochou cca 45 ha

9 ZÁVĚR

Studie dokázala realizovatelnost plánu umístit státní pozemky (LV 10002) do přírodně a krajině významné oblasti, které se nachází v CHKO Pálava.

Výměra parcel navržených k zahrnutí do hranice JPÚ je cca 68 ha a délka hranic je cca 13 tis. m, což odpovídá 130 mJ.